

[Ib Jakobsen]

ation, hvor de simpelt hen ikke har mulighed for at betale det tilbage, de har været nødt til at optage som lån for overhovedet at kunne eksistere på en rimelig måde.

Det er det, det drejer sig om, hr. repræsentant for Det Konservative Folkeparti, men jeg ved godt, du repræsenterer selvfølgelig andre grupper, sådan at du ikke har kendskab til de mennesker, som har problemer. Det er så en anden sag.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Man tiltaler hinanden med De.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Ja, det bliver jo ikke mere rigtigt af, at det er hr. Kirkegaard, der siger, at forslaget åbner op for spekulationsmuligheder for de studerende. Rent faktisk ligger der i det lovforslag, vi nu behandler, og det gjorde der også i det beslutningsforslag, som blev vedtaget i april måned sidste år, en stramning i forhold til de studerendes muligheder for at lave en eller anden form for spekulation eller konvertering af studielån til almindelige banklån eller anden form for investering.

Heri ligger der jo en egenindtægtsgrænse på 34.000 kr. Hvis man overskrider egenindtægtsgrænsen plus stipendierne, har man ikke mulighed for at låne penge, altså de lavforrentede studielån til 4 pct., og hvis folk kun har egenindtægter på 34.000 kr. plus stipendier, tror jeg rent faktisk ikke, at de har mulighed for at eksistere uden at skulle optage et studielån og leve af det. Så uanset hvor lang tid I bliver ved med at påstå, at der er spekulationsmuligheder i dette forslag, så må vi altså have det dokumenteret klart og tydeligt, hr. Kirkegaard.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Jeg kan nu konstatere, at der er andre ordførere, som ikke har den samme opfattelse som fru Connie Hedegaard, at denne mulighed eksisterer. Jeg vil stærkt anbefale, at man dyrker denne problemstilling særdeles grundigt under udvalgsbehandlingen, og hvis fru Connie Hedegaard har ret, så mener jeg ganske afgjort, at der er behov for ændringer.

(Kort bemærkning).

Ib Jakobsen (FK):

Det må jo siges at være en moderering af det, som fru Connie Hedegaard hidtil har sagt. Jeg forstod, at det var sådan, at hr. Kirkegaard skulle repræsentere fru Connie Hedegaard med de synspunkter, hun havde, og hun var altså ikke i stand til at komme med eksempler på det grove angreb, hun rettede mod de studerende for spekulationsvirksomhed, hvad angik studielån.

Jeg kan så forstå på hr. Kirkegaard, at han heller ikke er i stand til at komme med nogen eksempler. Det synes jeg er beklageligt, for jeg synes, det er en grov anklage at rette mod de studerende. Hvis det er et problem, så synes jeg selvfølgelig, det skal løses. Men hvis man tror, der er et problem, så må det da være, fordi man har et eller andet eksempel, og kan vi dog bare ikke få det?

Hvis hr. Kirkegaard kan komme med et eksempel, vil jeg gerne være med til at løse problemet, for jeg synes, det er uretfærdigt, hvis der er muligheder for noget sådant.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg ved ikke, om jeg skal takke for tilslutningen til lovforslaget. Jeg har det måske lidt ligesom ham, der blev hængt i Varde, og som fik at vide, han skulle være glad for, at han ikke hang i Ribe galge.

Regeringen skal naturligvis gøre det, som Folketinget pålægger den. Vi fik pålæg om at udforme dette forslag efter de retningslinjer, der var lagt i et beslutningsforslag og i en betænkning, og det har vi i Undervisningsministeriet forsøgt at gøre så godt som muligt.

Jeg vil godt takke hr. Jørgen Estrup for den anerkendelse, han viste os. Jeg forstår, han synes, der mangler noget. Det må vi jo se på; hvis der er et flertal, der mener, der mangler noget, så må vi også levere det.

Jeg beder om forståelse for, at vi i regeringspartierne ikke helt kan glemme fortiden i denne sag, og jeg beder om forståelse for, at vi også i dag må have lov til at påpege det misforhold, vi ser mellem landets økonomiske situation og dette forslag.

Der er også et misforhold mellem de forbedringer, som blev gennemført for en række grupper lige før jul, og som i sig selv var større, end